Rok III.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. 8. Warszawa, dnia 15 sierpnia 1934 r.

Prenumeratę (w Warszawie zł. 12 rocznie, poza Warszawą zł. 16) przyjmuje wyłącznie Księgarnia Rolnicza w Warszawie, ul. Mazowiecka 10.

TREŚĆ:

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA.

OKÓLNIKI I PISMA OKÓLNE.

SKOROWIDZ RZECZOWY.

66.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH.

z dnia 27 lipca 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o ustaleniu wzoru statutu Rybackiego Związku Ochronnego.

Na podstawie art. 74 ustawy o rybołówstwie z dnia 7 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 357) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustala się załączony do niniejszego rozporządzenia wzór statutu Rybackiego Związku Ochronnego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Poniatowski.

Załącznik do rozp. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 27 lipca 1934 r. (poz. 686).

WZÓR STATUTU RYBACKIEGO ZWIĄZKU OCHRONNEGO.

Nazwa i charakter Związku.

§ 1.

Rybacki Związek Ochronny obwodów rybackich, działający na podstawie niniejszego statutu, nosi nazwę „Rybacki Związek Ochronny . . . .“

§ 2.

Rybacki Związek Ochrony . . . . jest osobą prawną.

Siedziba Związku.

§ 3.

Siedzibą Rybackiego Związku Ochronnego . . . . . . jest . . . .

Skład Związku.

§ 4.

Członkami Rybackiego Związku Ochronnego są obwody rybackie . . . . Przedstawicielami wobec władz nadzorczych i wobec organów Związku są:

a) wykonywający rybołówstwo posiadacze obwodów rybackich własnych (właściciele i spółki rybackie jeziorowe),

b) dzierżawcy obwodów rybackich.

Członkami są pozatem właściciele gospodarstw rybnych w wodach zamkniętych, dopuszczeni przez wojewódzką władzę administracji ogólnej do udziału w Związku.

Wyżej wymienione osoby spełniają czynności członków Związku, w szczególności zaś biorą udział w zebraniach osobiście, bądź przez pełnomocników.

Zadanie Związku.

§ 5.

Zadaniem Rybackiego Związku Ochronnego jest:

a) poprawianie rybności wód,

b) zwalczanie zanieczyszczeń wód i chorób ryb,

c) organizowanie rybackiego dozoru gospodarczego,

d) zwalczanie zwierząt szkodliwych dla rybołówstwa,

e) przeciwdziałanie szkodliwemu dla rybołówstwa użytkowaniu wód.

Koszty działalności.

§ 6.

Koszty działalności Związku pokrywane są z corocznych wpłat członków, uczestniczących w tych kosztach odpowiednio do spodziewanych korzyści.

Stosunkowa wysokość corocznych wpłat dla poszczególnych członków, odpowiadająca wartości spodziewanych korzyści z tytułu należenia do Związku (§ 4), ustalona zostaje w następujący sposób:

Obwód rybacki Nr. wzgl. gospodarstwo rybne w wodzie zamkniętej	Stosunkowa wysokość corocznych wpłat

Na cele związane z podniesieniem i utrwaleniem rybołówstwa oraz jego obroną od szkód może Związek korzystać z zasiłków Funduszu Ochrony Rybołówstwa stosownie do przepisów o tym Funduszu.

§ 7.

Wydatkowanie odbywa się na podstawie budżetu, zatwierdzonego przez właściwą władzę.

Odpowiedzialność członków za zobowiązania Związku.

§ 8.

Członkowie Związku ponoszą odpowiedzialność za zobowiązania Związku do wysokości wpłat (§ 6).

Organa Związku.

§ 9.

Organami Związku są:
a) zebranie członków,
b) zarząd.

Zebranie członków.

§ 10.

Zebranie członków Związku:
a) wybiera z pośród członków Związku na przeciąg lat . . . zarząd złożony z . . . . osób i z . . . . . zastępców,
b) uchwala regulamin własny i zarządu,
c) sprawuje kontrolę i nadzór nad działalnością zarządu,
d) uchwala program prac Związku, budżet oraz przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Związku za rok ubiegły i z wykonanego budżetu,
e) decyduje o kupnie i sprzedaży lub obciążeniu pożyczką nieruchomości,
f) rozstrzyga o wszystkich pozostałych sprawach Związku, nieprzekazanych do zakresu działania zarządu.

§ 11.

Ilość głosów, jaka na zebraniach każdemu z członków przypada odpowiednio do wysokości uczestnictwa w kosztach (§ 6), ustalona zostaje w następujący sposób:

§ 12.

Uchwały zebrania członków Związku zapadają zwykłą większością głosów obecnych na zebraniu.

Uchwały zebrania w sprawach wyszczególnionych w § 10 w pkt. a, b, d i e wymagają zatwierdzenia Wojewody.

§ 13.

Zebrania członków Związku odbywają się przynajmniej raz do roku, jak również na każde żądanie członków Związku, reprezentujących co najmniej jedną trzecią część głosów.

Zebrania członków Związku zwołuje zarząd, który w razie żądania członków Związku obowiązany jest zwołać je na termin w granicach dwu tygodni od daty otrzymania takiego żądania.

Pierwsze zebranie członków następuje na skutek zarządzenia wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

Zebranie członków Związku jest prawomocne w obecności takiej liczby członków, która reprezentuje przynajmniej dwie trzecie ogólnej liczby głosów.

Jeżeli zebranie nie dojdzie do skutku w pierwszym terminie z powodu nieobecności odpowiedniej liczby członków, przewidzianej w ustępie poprzednim, należy je zwołać powtórnie na termin w granicach ośmiu dni. Zebranie Związku zwołane na termin drugi jest prawomocne bez względu na ilość obecnych członków.

Pierwsze zebranie członków Związku otwiera najstarszy wiekiem uczestnik zebrania, zebranie następne otwiera przewodniczący zebrania poprzedniego, a w razie jego nieobecności najstarszy wiekiem uczestnik zebrania; po otwarciu zebrania wybiera ono przewodniczącego i sekretarza.

Głosowanie na zebraniu członków Związku odbywa się ustnie albo pisemnie — zależnie od uchwały zebrania.

Z przebiegu zebrań członków Związku należy sporządzić protokóły. podpisane przez przewodniczącego i sekretarza. Protokóły te winny być pisane w specjalnej książce i przechowywane.

§ 14.

Do zakresu działania zarządu Związku należy:

a) wybór przewodniczącego i jego zastępcy,

b) ogólne kierownictwo sprawami Związku

c) przedstawicielstwo Związku wobec władz i osób trzecich,

d) prowadzenie księgowości Związku,

e) przygotowywanie wniosków na zebrania członków Związku,

f) zwoływanie zebrań członków Związku,

g) przedstawianie zebraniu członków Związku programu prac i projektu budżetu na rok następny oraz sprawozdania z działalności Związku za rok ubiegły i z wykonanego budżetu,

h) prowadzenie wykazu członków Związku,

i) przedsiębranie wszelkich innych czynności, stanowiących zadanie Związku, które zebranie członków przekaże zarządowi.

§ 15.

Zarząd Związku obowiązany jest zawiadamiać o zebraniach członków władze nadzorcze wymienione w § 16. Wszelkie swoje zawiadomienia, zastrzeżone przez władzę nadzorczą do publicznego ogłaszania, zarząd Rybackiego Związku Ochronnego winien ogłaszać w fachowem czasopiśmie rybackiem, wskazanem przez władzę nadzorczą.

Władze nadzorcze Związku.

§ 16.

Nadzór nad Związkiem wykonywa w granicach art. 77 ustawy o rybołówstwie z dnia 7 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 357) oraz niniejszego statutu Wojewoda . . . . ., który uprawnienia swoje w tym zakresie przekazać może terytorjalnie właściwemu staroście (powiatowemu, grodzkiemu) . . . .

Rozwiązanie i likwidacja Związku.

§ 17.

Związek może ulec rozwiązaniu na skutek decyzji Wojewody.

§ 18.

W razie rozwiązania Związku majątek jego przechodzi na rzecz Funduszu Ochrony Rybołówstwa i służy dotychczasowym celom dla obszarów, które obejmował rozwiązany Związek.

(Dz. U. R. P. z 13.VIII.34 r. Nr. 71, poz. 686).

67.

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 12 lipca 1934 r.

wydanie w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w sprawie wysokości wynagrodzenia członków wojewódzkich urzędów rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich.

Na podstawie art. 22 i 47 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o utworzeniu urzędów rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 253) postanawiam co następuje:

1) Ustala się wynagrodzenie członków wojewódzkiego urzędu rozjemczego w następującej wysokości:

dla przewodniczącego — 400 zł. miesięcznie,

dla zastępcy przewodniczącego — 300 zł. miesięcznie,

dla innych członków — 20 zł. dziennie za udział w posiedzeniu oraz zwrot kosztów przejazdu.

2) Zwrot kosztów przejazdu obejmuje koszty przejazdu środkiem masowego transportu (koleje, tramwaje, autobusy i t. p.) — na kolejach klasą drugą pociągiem osobowym.

W razie odbycia przejazdu końmi zwraca się koszty przejazdu według obowiązującej w danej miejscowości taryfy najmu koni.

3) Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 czerwca 1934 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

(—) J. Poniatowski.

(Monit. Pol. z 23.VII.34 r. Nr. 166, poz. 220).

68.

POZA WYŻEJ WYMIENIONEMI UKAZAŁY SIĘ NASTĘPUJĄCE USTAWY I ROZPORZĄDZENIA.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 23 lipca 1934 r. o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 20 marca 1934 r. w sprawie zwrotu cel przy wywozie zbóż, produktów przemiału i słodu (Dz. U. R. P. z 26.VII.34 r. Nr. 66, poz. 587).

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 lipca 1934 r. o uchyleniu rozporządzeń o ulgach celnych z dnia 11 i 25 października 1933 r. (Dz. U. R. P. z 31.VII. 1934 r. Nr. 69, poz. 670).

wzoru Nr. 1, sporządzając odrazu i kierując do urzędu skarbowego wnioski egzekucyjne na podstawie pierwszego wniosku rady uczestników scalenia.

Kierownik Departamentu

(—) K. Smoleński

Naczelnik Wydz.

Otrzymują: wszystkie Urzędy Wojewódzkie z wyjątkiem Pomorskiego i Śląskiego oraz wszystkie Starostwa, będące siedzibami referentów do spraw rolnictwa i reform rolnych.

Wzór Nr. 1.

STAROSTWO . . . . ., dnia . . . 193 r
w . . . .

Nr. . . .

Świadczenia przy scaleniu gruntów wsi . . . . .

Do
Rady Uczestników Scalenia
wsi . . . .
przez Zarząd Gminy . . . . .
poczta . . . .

Starostwo poleca ogłosić wymienionym w załączonym wniosku uczestnikom scalenia wsi . . . . . ., obowiązanym do uiszczenia należności z tytułu świadczeń przy scaleniu, że, o ile w terminie wyznaczonym przez Radę nie wpłacą tych należności Radzie, to Starostwo po otrzymaniu wykazu zaległości sporządzonego przez Radę zarządzi, zgodnie z cz. 4 art. 13 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 833 z r. 1927) i cz. 2 § 25 rozporządzenia wykonawczego z dnia 27 sierpnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 763), ściągnięcie wydatkowanych przez Radę Uczestników Scalenia kwot przez wysłanie do Urzędu Skarbowego wniosku o wszczęcie egzekucji, przewidzianego w § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych (Dz U. R. P. Nr. 62, poz. 580).

Pismo niniejsze wraz z pokwitowaniami zainteresowanych o ogłoszeniu jego treści oraz po wypełnieniu wykazu zaległości podlega zwrotowi do Starostwa.

Za Starostę

Komisarz Ziemski

Treść pisma Starostwa w . . . . Nr. . . . z dnia . . . . 193 r. oraz termin wpłacenia należności z tytułu świadczeń zostały nam przez Radę Uczestników Scalenia zgłoszone:

RADA UCZESTNIKÓW . . . . ., dnia . . . 193 r.
SCALENIA
wsi . . . .
gminy . . . pow. . . . .
poczta . . . .

Do
STAROSTWA
w . . . .

Przedstawiając niniejsze pismo Rada Uczestników Scalenia stwierdza, że wymienieni w załączonym wykazie zaległości uczestnicy scalenia pomimo wezwania i uprzedzenia o mogącem nastąpić wszczęciu egzekucji nie uiścili przypadających od nich należności z tytułu poniesionych przez Radę świadczeń przy scaleniu, wobec czego Rada uprasza o zarządzenie ściągnięcia należnych jej kwot w drodze egzekucji oraz o wypłacenie ściągniętych sum na ręce . . . ., zamieszkałego w . . . . . .

Rada uczestników scalenia:
(podpisy)

Wzór Nr. 2.

WYKAZ ZALEGŁYCH SUM

przypadających od uczestników scalenia wsi . . . . z tytułu świadczeń, wydatkowanych przez Radę Uczestników Scalenia i podlegających przymusowemu ściągnięciu.

N.N. kolejne	Imię i nazwisko uczestnika scalenia	Miejsce zamieszkania (wieś, kolonja, zaścianek)	Należna od uczestnika suma		Uwagi Starostwa (Nr. i data wniosku egzekucyjnego)
			Zł.	gr.	

Powyższy wykaz zaległości został sporządzony przez Radę Uczestników Scalenia wsi . . . . gminy . . . . . powiatu . . . . w dniu . . . . 193 r.

Rada scaleniowa:

(podpisy)

DECYZJA

Starosty Powiatowego w . . . .

Na podstawie cz. 4 art. 13 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 833 z 1927 r.) oraz cz. 2 § 25 rozporządzenia Ministrów Reform Rolnych i Sprawiedliwości z dnia 27 sierpnia 1928 r. w sprawie wykonywania ustawy o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 763) zarządzam przymusowe ściągnięcie kwot wymienionych w niniejszym wykazie zaległości.

. . . ., dnia . . . . . . 193 r.

Starosta

Wzór Nr. 3.

STAROSTWO . . . . ., dnia . . . 193 r.
w . . . .
Nr. . . .
Swiadczenia przy scaleniu
wsi . . . .
. . . .

Do
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO
(Wydział Rolnictwa i Reform Rolnych)
w . . . .

Na skutek wniosku rady uczestników scalenia wsi . . . . gminy . . . ., powiatu . . . . , na uczestników scalenia, uchylających się od zwrotu kosztów świadczeń, które to koszty zostały poniesione przez radę uczestników scalenia, Starostwo w dniu dzisiejszym przesłało do Urzędu Skarbowego w . . . . . . zgodnie z § 13 rozporządzenia

Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580) wnioski o wszczęcie egzekucji, a mianowicie:

Nr. . . . . . . na (imię i nazwisko) na sumę zł. . . . ,

Nr. . . . . . . na . . . . na sumę zł. . . . ,

Nr. . . . . . . na . . . . na sumę zł. . . . ,

Wymienione powyżej kwoty podlegają zwrotowi radzie uczestników scalenia wsi . . . . . ., przyczem uprawniony do odbioru pieniędzy jest p. . . . ., zamieszkały w . . . ., gminy . . . ., powiatu . . . ., poczta . . . .

Starosta

71.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. M-IV-1/7 z dnia 7 czerwca 1934 r.

w sprawie wyjaśnienia zadań działu wodno-prawnego oraz organizacji działu wodno-prawnego.

W załączeniu przesyła się wyjaśnienie zadań referatu wodno-prawnego Wydziału Rolnictwa i Reform Rolnych Urzędu Wojewódzkiego z prośbą o wprowadzenie ich jaknajrychlej w życie.

Obok czynności wskazanych w powyższem wyjaśnieniu Ministerstwo poleca ażeby jednoroczny program przedłożony przez b. Okręgowy Urząd Ziemski na pismo okólne Ministerstwa Nr. M. I. 1/19 z dnia 3 lipca 1933 r. w sprawie programu prac działu wodno-prawnego w okręgowych urzędach ziemskich i starostwach powiatowych był ściśle wykonany. Program ten uzupełni się po zjeździe referentów wodno-prawnych, zwoływanym jednocześnie na dzień 21 i 22 czerwca b. r.

Ministerstwo zaznacza przy tem, że wzmagająca się głównie w związku z pomocą finan. Funduszu Pracy oraz ogólną tendencją władz rządowych do podniesienia rolnictwa, akcja meljoracyjna będzie wytwarzała coraz więcej spraw o charakterze wodnoprawnym. Biorąc zaś pod uwagę, że omawiany dział pracy Urzędu Wojewódzkiego z różnych przyczyn, głównie wskutek

znanych przesunięć organizacyjno-kompetencyjnych, uległ co do składu pracującego personelu znacznym zmianom, polegającym głównie na objęciu tego działu przez pracowników dotąd w nim niezajętych — Pan Wojewoda zechce rozważyć, czy nakreślony na rok 1934 program pracy w tym dziale, oraz niezawodnie znacznie większe zadania w latach najbliższych, mogą być wykonane dotychczas zajętym w tym dziale personelem. Ministerstwo prosi o ewentualne wydanie odpowiedniego zarządzenia względnie postawienie wniosku do wydania takich zarządzeń przez Ministerstwo celem zapewnienia wykonania projektowanych prac. Ministerstwo prosi przytem, ażeby w niniejszej sprawie miał możność oświadczenia się wobec Pana Wojewody również Wydział Administracyjny Urzędu Wojewódzkiego, jako prowadzący poprzednio dział wodno-prawny.

Sprawozdania wyjaśniającego stanowisko Pana Wojewody oczekuje Ministerstwo do dnia 18.VI. b. r.

K. Kasiński

Podsekretarz Stanu.

Otrzymują: wszyscy Panowie Wojewodowie z wyjątkiem Śląskiego oraz Komisarz Rządu m. st. Warszawy.

Załącznik do pisma M. IV-1/7.

ZADANIA

referatu wodno-prawnego Wydziału Rolnictwa i Reform Rolnych Urzędu Wojewódzkiego.

A. Czynności, wynikające z wykonania ustawy z dnia 26.X.1921 r. o popieraniu publicznych przedsiębiorstw meljoracyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 671):

1) Oświadczenie się przed przesłaniem projektu technicznego i kosztorysu (art. 3 pkt. 1 ustawy) Ministerstwu Rolnictwa i Reform Rolnych do zatwierdzenia co do możliwości wykonania tego projektu pod względem prawnym (czy, ew. jakich będzie potrzeba wywłaszczeń lub służebnościowych obciążeń nieruchomości i t. d. oraz oszacowanie tychże w przybliżeniu. Oszacowanie winno być jako osobna pozycja wyszczególnione w kosztorysie).

Co do powyższego zauważa się, co następuje:

Przy sporządzaniu projektów przedsiębiorstw meljoracyjnych w przeszłości zbyt małą wagę przywiązywano do trudności natury prawnej, które ukazywały się w całej pełni dopiero w trakcie wykonywania robót w terenie w formie oporu (nieraz ostrego) zainteresowanych przeciwko robotom przeprowa-

dzanym na ich gruntach, co do których nie przeprowadzono uprzednio przepisanego postępowania wywłaszczeniowego lub służebnościowego w formie żądania skutkiem tych uchybień nadmiernego odszkodowania i t. d. Zaszły też wypadki, że kosztowne i daleko posunięte roboty musiano skutkiem wspomnianych zaniedbań bądź przerabiać, bądź czasowo wstrzymywać, bądź nawet zaniechać — oczywiście zawsze z dużemi stratami dla funduszów publicznych i gospodarstwa publicznego. Temu anormalnemu stanowi należy na przyszłość stanowczo położyć kres przez rozpatrzenie możliwości ze stanowiska prawnego przeprowadzenia projektu jeszcze przed jego zatwierdzeniem przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

2) Sporządzanie projektów statutów i rozporządzeń meljoracyjnych.

W tym kierunku referent wodno-prawny musi czuwać nad utrzymaniem stałego kontaktu Wydziału Rolnitwa i Reform Rolnych z czynnikami decydującemi o zobowiązaniu samorządów i interesowanych (spółek wodnych) do ponoszenia części kosztów robót. Kontakt taki jest potrzebny przedewszystkiem ze starostwem krajowem (w b. zaborze pruskim) oraz Radą Wojewódzką i Wydziałem Wojewódzkim. Chodzi mianowicie o to, ażeby czynniki ponoszące część kosztów robót miały pełną świadomość, że zobowiązań finansowych, które wezmą na siebie, w przyszłości dopełnić muszą i skutkiem tego muszą je w swoich najbliższych budżetach bezwzględnie umieścić. Dotąd bowiem niejednokrotnie zbyt wiele liczyły na pomoc finansową Skarbu Państwa na wypadek niezapłacenia ich własnych udziałów. Nadto—ponieważ w przeszłości wciąż spotykało się wypadki, że już po wykończeniu lub dalekiem posunięciu robót meljoracyjnych interesowani zajmowali stanowisko, że roboty te bynajmniej nie leżały w ich interesie i wcale nie były przez nich żądane (a na odparcie tych zarzutów zwykle brakowało odpowiednio przygotowanego materjału), należy: a) dać tym czynnikom przed rozpoczęciem robót pełną możność wypowiedzenia się co do celowości robót z punktu widzenia interesów tych czynników, b) akta zaś, świadczące o ich nastawieniu się do projektowanego przedsiębiorstwa (petycje, uchwały samorządów, protokóły odnośnych konferencji i oświadczeń deputacji interesowanej ludności), segregować i łączyć z aktami dotyczącemi przedsiębiorstwa. Doświadczenie uczy bowiem, że materjały takie po wielu latach mogą się okazać dla władz bardzo potrzebne.

Podstawy prawne przedsiębiorstwa meljoracyjnego muszą być w przyszłości ustalane przed rozpoczęciem robót. Należy przeto projekty statutów i rozporządzeń dość wcześnie przysyłać Ministerstwu do zatwierdzenia. Dotąd były pod tym względem niemal stałe uchybienia, tak np. w tym roku zatwierdza się projekty wielu robót zaczętych już w przeszłym sezonie robo-

czym, co nasuwa trudności już choćby przez konieczność niewłaściwego omijania w treści rozporządzenia daty rozpoczęcia robót. Są jednak i następstwa znacznie gorsze. I tak — ponieważ rozporządzenie z reguły przewiduje zawiązanie spółki wodnej (z art. 174 ustawy wodnej), powinno się taką spółkę powołać do życia już przed zaczęciem robót, choćby dla tego słusznego względu, ażeby czynnik, który ma przyczyniać się do kosztów budowy, mógł od początku mieć możność pewnej kontroli i uprawnionego interesowania się postępem robót, na które finansowo łoży. Pod tym względem jest w przeszłości bardzo wiele uchybień i to bardzo ciężkich. Świadczą o tem np. przykłady, wzięte z terenu Małopolski. Na podstawie krajowych ustaw meljoracyjnych przeprowadzono tam znaczną ilość poważnych robót regulacyjnych i meljoracyjnych, których koszty miały pokrywać Skarb Państwa, kraj i spółki wodne. Spółki miały być zawiązane ewentualnie przymusowo na podstawie § 47 galicyjskiej ustawy wodnej z 1875 r. (analogicznego do art. 174 ustawy polskiej wodnej); ponieważ zaś przy redagowaniu wspomnianych ustaw liczono się z ewentualnością, że zawiązanie spółek może się opóźnić, w rozporządzeniach wykonawczych do tych ustaw z reguły umieszczano postanowienie, że „wrazie spóźnienia zawiązania spółki wodnej mają być raty datku spółki zapadłe przed jej związaniem jednorazowo ściągnięte i do funduszu meljoracyjnego wpłacone". Mimo upływu przeciętnie około 20 lat spółki te (potrzebne w ilości 9) nie zostały zawiązane, podczas gdy roboty przeprowadzono, a należności z tytułu udziałów przyszłej spółki wynoszą poważną ilość miljonów złotych. Obecnie przystąpiono w kilku najwięcej piekących wypadkach do zawiązywania spółek. W tych warunkach jednak orzeczenia władzy I instancji (urzędu wojewódzkiego) są stale zaskarżane b. licznemi odwołaniami i atakowane b. silnemi zarzutami, że interesowani absolutnie nie powinni ponosić kosztów robót wykonanych przed zawiązaniem ich w spółkę, gdyż nic byłoby sprawiedliwem pociągać ich do finansowej odpowiedzialności za roboty, wykonane w czasie, gdy byli pozbawieni możności wszelkiego wglądu w prowadzenie przedsiębiorstwa; zazwyczaj dodają nadto, że roboty były prowadzone jeśli już nie niefachowo, to przynajmniej rozrzutnie i nieekonomicznie. Ministerstwo, jako władza odwoławcza, znajduje się wobec tych zarzutów w przykrej sytuacji; wprawdzie opierając się na wspomnianych postanowieniach rozporządzenia wykonawczego, zarzutów takich nie uwzględnia zmuszone wytworzoną wprost przymusową sytuacją i liczy, że ze stanowiskiem swojem utrzyma się w razie skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, niemniej jednak musi uznać, że istotnie ponoszący koszty robót w zasadzie powinien mieć stałe możność kontroli wykonania tych robót.

W każdym razie na przyszłość stosunki takie bezwzględnie zniknąć muszą i czynnik ponoszący koszty robót musi mieć umożliwiony wgląd na ich prowadzenie. To też natychmiast po wydaniu rozporządzenia należy przystąpić do zawiązania spółki. Ministerstwo żąda tego także z innego ważnego powodu. Mianowicie: dopiero po pociągnięciu interesowanych do udziału w kosztach, występują w całej dokładności głosy krytyki co do projektowanego przedsiębiorstwa, znanego dotąd niemal tylko z przedstawienia projektodawców i wykonawców projektu, a więc czynników z natury rzeczy, może najlepszej woli, lecz bezwiednie nastawionych w kierunku optymistycznym co do własnego dzieła. Oczywiście większość tych głosów krytycznych, podnoszonych bądź na rozprawach co do zawiązania spółki, bądź w odwołaniach, będzie powodowana głównie zwykłą niechęcią do ponoszenia ciężarów i pozbawiona będzie głębszej treści; niemniej doświadczenie uczy, że mogą się między niemi znaleźć głosy, oparte na opinji bardzo doświadczonych fachowców hydrotechnicznych (np. w Małopolsce) oraz znawców stosunków gospodarczych, które mogą bardzo przyczynić się do należytej oceny przedsiębiorstwa i ochronić przed wieloma stratami mienia publicznego. Krytyka tego rodzaju jest tylko pożądana; ażeby zaś mogła przynieść istotną korzyść musi być podniesiona na czas, warunkiem zaś tego ostatniego jest przystąpienie do zawiązania spółki przed rozpoczęciem robót na terenie.

Nieobojętną wreszcie w tych sprawach rzeczą jest wgląd na psychikę i nastawienie się okolicznej ludności, z reguły drobnorolniczej do kwestji szanowania i utrzymania wykonanych robót i urządzeń wodno-meljoracyjnych. Jest niestety faktem (i to nietylko u nas, bo podobne zjawisko omawiane jest np. w fachowej prasie niemieckiej), że ludność taka ceni i szanuje przedewszystkiem to, do czego musi się kosztami przyczynić. Częściowo czy całkowicie wykonane roboty i urządzenia wodno-meljoracyjne nieraz b. kosztowne, a przytem z charakteru swego ulegające łatwo przed utrwaleniem działalności złośliwej czy lekkomyślnej ręki ludzkiej są zależne w ogromnej mierze od dobrej woli sąsiedniej ludności, bo na dostateczną straż wodną jeszcze długi czas nie będzie można sobie pozwolić. Otóż oczekiwać należy (na podstawie dotychczasowych doświadczeń), że ludność związana dość wcześnie w spółkę i świadoma, że część kosztów robót ją obciąży, będzie wykonane urządzenia wodne traktowała jako do pewnego stopnia swoją własność i inaczej się niemi opiekowała, aniżeli urządzeniami, uważanemi tylko za zwykłą własność publiczną.

B. Czynności, związane z wykonaniem ustawy wodnej z dnia 19.IX.1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62/28 poz. 574).

Wykonanie ustawy wodnej obejmuje opanowanie elementu wodnego przez odpowiednią zorganizowaną ludność. O ile samo

opanowanie wody — należy w wodnej administracji państwowej do organów o wykształceniu technicznem, to zorganizowanie ludności należy do czynnika prawno-administracyjnego.

W związku z tem zadaniem referent wodno-prawny Urzędu Wojewódzkiego powinien:

a) zapoznać się dokładnie z duchem i tendencjami ustawy wodnej,

b) zająć się stroną organizacyjno-administracyjną.

W zakresie ad pkt. a) oczywiście poza dokładnem zapoznaniem się z ustawodawstwem wodnem należy udostępnić sobie pracę przez:

1) założenie i utrzymywanie zbioru orzeczeń ministerjalnych z działu wodno-prawnego,

2) założenie zbioru, a przynajmniej ewidencji wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego i Trybunału Kompetencyjnego w sprawach wodno-prawnych,

3) założenie zbioru komentarzy i odnośnej literatury działu.

Co do powyższego zauważa się, że będzie staraniom Ministerstwa dostarczyć Urzędom Wojewódzkim możliwie rychło wykaz (ewentualnie może nawet odpisy) okólników b. Ministerstwa Robót Publicznych i Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych o treści jeszcze obecnie aktualnej, jak również zestawienie wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego w sprawach wodnych ze wskazaniem, gdzie wyroki powyższe były publikowane, oraz dopomóc w skompletowaniu odpowiedniej literatury prawnej.

Przy przesyłaniu orzeczeń ministerjalnych będzie się dodawało dwa dodatkowe odpisy, z czego jeden dla zbioru Urzędu Wojewódzkiego, drugi — dla zbioru interesowanego starostwa.

Co do kolejności prac w Urzędzie Wojewódzkim obowiązują nadal wskazówki, udzielone w piśmie ministerjalnem z dnia 3.VII. 1933 r. L. M. I-1/19 w sprawie programu prac z działu wodno-prawnego.

W zakresie prac ad pkt. b) należy starać się o postawienie na właściwym poziomie działu wodno-prawnego w starostwach, jako władzach wodnych w największej mierze mających bezpośredni kontakt z interesowanemi kołami ludności. Referentom tego działu w starostwach należy ułatwić zapoznanie się z przedmiotem pracy przez pomoc przy zakładaniu zbioru orzeczeń ministerjalnych i wojewódzkich, wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego i komentarzy prawnych. Nadto należy im nieść bezpośrednio pomoc w pewnych trudniejszych sprawach, jakkolwiek kompetencyjnie należących w I instancji do starostw. Dotyczy to np. postępowania co do zawiązywania spółek wodnych, zwłaszcza większych, przy którem jeszcze wciąż robi się zbyt wiele nieformalności. Pomoc w tym kierunku jest specjal-

nie pożądana dla takich powiatów, gdzie spraw spółkowych jest tylko niewiele i skutkiem tego byłoby nieekonomicznem, gdyby referent starostwa, obarczony bieżącą robotą, musiał dla nich dokładnie opanowywać trudny dział ustawy.

Przynajmniej raz do roku referent wodno - prawny powinien przeprowadzić lustrację tego referatu w każdem starostwie. Kredytu na te i podobne wyjazdy służbowe otwarło Ministerstwo w zarządzeniu z dnia 26.X. 1933 r. Nr. M. V-26/21. Przy lustracji należy specjalnie kontrolować, czy księgi wodne są w należytym porządku, w szczególności zaś, czy wszystkie przeprowadzone orzeczeniami ustalenia praw wodnych są do nich wpisane. O wartości życiowej ksiąg wodnych świadczy dowodnie zaobserwowany w Ministerstwie w ciągu lat ostatnich fakt, że z okręgów Małopolski, gdzie księgi wodne w czasie wojny nie zostały zniszczone, napływa tylko znikoma w porównaniu do innych dzielnic ilość zażaleń i odwołań, co świadczy, że dokładne określenie w księdze wodnej praw wodnych chroni interesowaną ludność przed długiem i uciążliwem dochodzeniem tychże w dalszych instancjach.

C. Czynności, związane z wykonaniem rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16.III.1928 r. o przeprowadzaniu meljoracji przy dokonywanej przez urzędy ziemskie przebudowie ustroju rolnego (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 320).

Zwraca się uwagę na niedość przez władze, wykonujące to rozporządzenie, zrozumiany zasadniczy cel tego rozporządzenia i motywy jego wydania. Chodziło mianowicie w niem o wyłączenie obszaru scalanego a poddanego meljoracji z pod ogólnego postępowania wodno-prawnego, ażeby ówczesnym urzędom ziemskim nie utrudniać pracy związaniem zbytniemi formalnościami. Było to tem więcej wskazane, że wszelkie obciążenia gruntów z tytułu robót meljoracyjnych dotyczą ludności, która ze scalenia odnosi pewne korzyści i słusznie też jest wspomnianem rozporządzeniem nieco ukrócona w pewnych, przyznawanych im ogólnem ustawodawstwem wodnem możliwościach obrony swego dotychczasowego stanu posiadania. To też, zwłaszcza o ile chodzi o sprawy prowadzone na podstawie pierwotnego brzmienia rozporządzenia przed jego nowelizacją z dnia 27.X.1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 620), należy ściśle w aktach, zwłaszcza przedkładanych Ministerstwu w drodze instancji, wyjaśniać (najlepiej szkicem sytuacyjnym), dokąd sięga obszar scalenia oraz które roboty wychodzą poza ten obszar. Decyduje to bowiem o zastosowaniu całkiem innych zasad w każdym z tych wypadków, w pierwszym będzie się stosowało postępowanie uproszczone na tle rozporządzenia z dnia 16.III.1928 r., w drugiem — zwykłe postępowanie wodno-prawne. Dotąd niemal stale spotykało się co do tego dużo niejasności.

D. Opracowywanie, względnie opinjowanie umów, kontrak-

tów dzierżaw, wynikających z zarządu gruntami regulacyjnemi i czynności z regulacją związanych.

E. Opinjowanie ze stanowiska prawnego spraw personalnych personelu meljoracyjnego, o ile wydział osobowy Urzędu Wojewódzkiego opinji takiej żąda. Będzie tu należało np. opinjowanie umów z meljoracyjnym personelem kontraktowym, opinje na tle ustawodawstwa socjalnego i t. d.

F. Ponadto referent wodno-prawny Urzędu Wojewódzkiego winien współdziałać z Ministerstwem nad stale obmyślaną w Ministerstwie akcją poprawy obecnego ustawodawstwa wodnego. Zauważyć tu należy, że ustawodawca ustawy wodnej polskiej z 1922 r. wziął za wzór uznaną w tym czasie powszechnie za ostatni wyraz legislacji w tym dziale ustawę wodną pruską z 7.IV. 1913 r., wychodząc z tego słusznego założenia, że ze względu na dość zbliżone stosunki topo- i hydro-graficzne obu krajów (główny obszar nizinny o podobnej sieci rzek, mała część górzysta) oraz ekonomiczne i socjalne (na zachodzie i południu rozdrobniona własność rolna — na wschodzie większa własność) powinno naśladowanie dodatnio w praktyce wypróbowanego pierwowzoru pruskiego wydać na terenie polskim również pomyślne wyniki. Naogół przewidywania te okazały się słuszne, gdyż logicznie i drobiazgowo opracowana ustawa wodna z 1922 r. przyczyniła się już niemało do uregulowania stosunków wodnych, zwłaszcza w dzielnicy centralnej i wschodniej, gdzie przedstawiały one uprzednio obraz zupełnej anarchji. Niemniej mimo wszystko pewna odmienność stosunków, charakteru ludności i t. d. nasuwa konieczność wprowadzenia zczasem w ustawie wodnej polskiej pewnych zmian, względnie uzupełnień.

Praktyka Urzędu Wojewódzkiego może w tym kierunku dostarczyć dużo potrzebnego i przypuszczalnie cennego materjału. Ministerstwo życzy sobie zatem, ażeby przynajmniej raz w każdym roku kalendarzowym Urząd Wojewódzki przedkładał Ministerstwu w powyższym przedmiocie sprawozdanie. Podtrzymuje również nadal odnośnie do starostw swoje uwagi i postulaty, poczynione w tym przedmiocie w przedostatnim ustępie swego pisma z dia 3.VII. 1933 r. L. M. I-1/19 w sprawie „programu prac z działu wodno-prawnego".

Odnośnie do swoich najbliższych zamierzeń w kierunku nowelizacji ustawy wodnej Ministerstwo zaznacza, że rozpatruje projekt ustanowienia dla zakładania spółek specjalnych komisarzy w Urzędzie Wojewódzkim. Wraca się w tym kierunku do projektu b. Galicyjskiego Wydziału Krajowego z przed wydania ustawy wodnej galicyjskiej z 1875 r., który żądał powołania takich odrębnych komisarzy dla zakładania spółek — przewidując, że starostwa zbyt mało będą przygotowane do tego rodzaju pracy i że skutkiem tego zawiązywanie spółek będzie postępowało zbyt wolno. Przykłady przytoczone poprzednio co do obecne-

go stanu spółek na tym terenie wykazały, że przewidywania i obawy Wydziału Krajowego okazały się uzasadnione. Podobnie rozpatruje Ministerstwo kwestję ewentualnych zmian w dotychczasowych kompetencjach starostw i urzędów wojewódzkich, kierując się przytem zapatrywaniem, że w starostwach powinny się znaleźć sprawy naogół mniej skomplikowane, a z innych — tylko sprawy częściej w praktyce spotykane (np. sprawy wszystkich mniejszych zakładów piętrzących wodę bez względu na spławność czy żeglowość wody), sprawy natomiast trudne, bądź mniej spotykane winny znaleźć się raczej w Urzędach Wojewódzkich (np. kwestja zanieczyszczania wód, wód wgłębnych i t. d.).

72.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA R. I R. R.

Nr. M. V. 2b/25/34 z dnia 16 lipca 1934 r.

w sprawie pokrywania wydatków na prace meljoracyjne (refundowanie sum niewłaściwie wypłaconych).

W bieżącym roku budżetowym prace meljoracyjne są wykonywane przez organa podległe Ministerstwu Rolnictwa i Reform Rolnych zapomocą pracowników, opłacanych z następujących źródeł: budżetu części 12 Dz. 2 rozdz. 4 § 1 Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej oraz z Funduszu Pracy. Ze względów organizacyjnych zachodzi często konieczność zatrudniania pracowników opłacanych z jednego źródła w różnych działach prac meljoracyjnych. Powoduje to niewłaściwe wydatkowanie kredytów z poszczególnych źródeł. Celem wyrównania powstałych w powyższy sposób strat dla niektórych źródeł należy dokonać w okresach półrocznych refundowania sum niewłaściwie wydatkowanych z poszczególnych źródeł na źródła właściwe. Wydatki zaś ponoszone z budżetu części 12 w związku z wykonywaniem robót w publicznych przedsiębiorstwach meljoracyjnych należy podzielić po zakończeniu roku budżetowego na poszczególne przedsiębiorstwa meljoracyjne w stosunku proporcjonalnym do wysokości sum użytych w tych przedsiębiorstwach na roboty i zarachować otrzymaną wysokość tych wydatków na udział Skarbu Państwa w odnośnych publicznych przedsiębiorstwach meljoracyjnych.

Wysokość sum podlegających refundowaniu winna odpowiadać rzeczywistym wydatkom, poniesionym niewłaściwie. O ile refundowanie ma być uskuteczniane w związku z robotami poszczególnych publicznych przedsiębiorstw meljoracyjnych, to dotyczyć ono winno funduszów budowy tych przedsiębiorstw.

W wypadku, gdy fundusze budowy zasilane są również ze

środków Funduszu Pracy, to wydatek na refundowanie z Funduszu Pracy może dotyczyć tylko poborów pracowników i nie może przekraczać norm wynagrodzenia, ustalonych zarządzeniem Ministerstwa Nr. M. IV. 15/16 z dnia 9.IV.1934 r., brakująca zaś ew. do refundowania kwota winna być pokryta z innych sum funduszu budowy danego przedsiębiorstwa meljoracyjnego (dotacji Państwowego Funduszu Meljoracyjnego, udziału w kosztach robót samorządu lub spółki wodnej).

Za Kierownika Departamentu
(—) K. Smoleński
Naczelnik Wydziału.

Otrzymują: wszystkie Urzędy Wojewódzkie, z wyjątkiem Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego.

73.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA R. I R. R.

Nr. T. I—4/28 z dnia 20 lipca 1934 r.

Procentowy stosunek objętości poszczególnych czynności w stosunku do całości we wszelkiego rodzaju pracach wykonywanych przez mierniczego w związku z przebudową ustroju rolnego.

Przesyłając poniżej wyszczególniony procentowy stosunek objętości poszczególnych czynności w stosunku do całości we wszelkiego rodzaju pracach wykonywanych przez mierniczego w związku z przebudową ustroju rolnego, Ministerstwo poleca stosować go w miejsce procentowego stosunku poszczególnych stadjów wykonania do całości pracy, wyszczególnionego w § 13 przepisów Ministra Reform Rolnych z dnia 27.II.1928 r. w sprawie trybu oddawania przez okręgowe urzędy ziemskie mierniczym przysięgłym prac pomiarowych, związanych z przebudową ustroju rolnego (Dz. Urz. M. R. R. z 1928 r. Nr. 3 str. 40).

Za Kierownika Departamentu
(—) K. Smoleński.
Naczelnik Wydziału.

Otrzymują: Urzędy Wojewódzkie i Okręgowy Urząd Ziemski w Katowicach.

Procentowy stosunek objętości poszczególnych czynności w stosunku do całości we wszelkiego rodzaju pracach, wykony-

wanych przez mierniczego w związku z przebudową ustroju rolnego.

I. Na terenach nieobjętych katastrem:

a) *Scalenie.*	Z pom. st.st. posiadania %	Bez pom. st. st. posiadania %
1. Ustalenie granic ze spisaniem protokółu granicznego	2	2
2. Pomiar obwodnicy, ciągów poligonowych oraz obliczenie współrzędnych punktów sieci poligonowej	5	5
3. Zdjęcie szczegółów	8	8
4. Zrysowanie pierworysu	5	5
5. Przeprowadzenie klasyfikacji gruntów, pomiar konturów klasyfikacyjnych i zrysowanie ich na pierworysie	3	3
6. Obliczenie powierzchni ogólnej, kompleksów i konturów klasyfikacyjnych	3	3
7. Sporządzenie rejestru ogólnego i planu klasyfikacyjnego	2	2
8. Obliczenie powierzchni szczegółów	12	8
9. Ułożenie szczegółowego rejestru pomiarowo-szacunkowego przed scaleniem i wykazów st. stanu posiadania	8	12
10. Ogłoszenie st. stanu posiadania (p. i art. 28 i art. 30 ustawy o scalaniu gruntów)	2	2
11. Opracowanie na pierworysie projektu scalenia według kompleksów	5	5
12. Opracowanie szczegółowego projektu scalenia na pierworysie i ułożenie rejestru pom. szacunkowego po scaleniu	20	20
13. Wniesienie projektu scalenia na grunt	4	4
14. Czynności mierniczego, związane z rewizją techniczną projektu	1	1
15. Czynności mierniczego, związane z okazaniem i zatwierdzeniem projektu	5	5

	Z pom. st.st. posiadania %	Bez pom. st. st. posiadania %
16. Utrwalenie projektów scalenia na gruncie ze spisaniem odpowiedniego protokółu	5	5
17. Sporządzenie planu ostatecznego z odpisem rejestru pomiarowego	6	6
18. Sporządzenie dwóch odrysów planu ostatecznego z odpisami rejestru pomiarowego	2	2
19. Skompletowanie operatu pomiarowego	2	2
Razem	100%	100%

b) Zniesienie służebności	W trybie przymusowym %	W trybie dobrowolnym %
1. Ustalenie granic ze spisaniem protokółu granicznego	5	5
2. Pomiar obwodnicy, ciągów poligonowych i obliczenie współrzędnych punktów sieci poligonowej	15	15
3. Zdjęcie szczegółów, przeprowadzenienie i zdjęcie klasyfikacji, zrysowanie pierworysu	25	25
4. Opracowanie projektu na pierworysie	35	35
5. Wniesienie projektu na grunt	5	8
6. Wykonanie projektu na gruncie zgodnie z orzeczeniem	3	—
7. Sporządzenie ostatecznych dowodów pomiarowych	12	12
Razem	100%	100%

c) *Parcelacja*	%
na terenach nieobjętych katastrem	
1. Ustalenie granic ze spisaniem protokółu	5
2. Pomiar obwodnicy, ciągów poligonowych i obliczenie współrzędnych punktów sieci poligonowej	10
3. Zdjęcie szczegółów i zrysowanie pierworysu	15

4. Przeprowadzenie klasyfikacji gruntów, pomiar konturów klasyfikacyjnych i zrysowanie ich na pierworysie	5
5. Obliczenie powierzchni, ułożenie rejestru ogólnego, ewentualnie i sporządzenie planu klasyfikacyjnego	8
6. Sporządzenie projektu parcelacyjnego na pierworysie	35
7. Wniesienie projektu na grunt	5
8. Sporządzenie odrysów projektu na kalce	2
9. Ułożenie rejestru pomiarowego	3
10. Ostateczne wykończenie operatu pomiar.	12
Razem	100%

Na terenach objętych katastrem austrjackim.

a) Scalenie.	%
1. Ustalenie granic ze spisaniem protokółu granicznego	2
2. Nawiązanie pomiaru do stałych punktów katastralnych, względnie założenie sieci triangulacyjnej i jej obliczenie, zrysowanie szkicu sieci triangulacyjnej	6
3. Pomiar obwodnicy, ciągów poligonowych oraz obliczenie współrzędnych punktów sieci poligonowej, zrysowanie szkicu sieci poligonowej	10
4. Zdjęcie szczegółów	8
5. Zrysowanie pierworysu	4
6. Przeprowadzenie klasyfikacji gruntów, pomiar konturów klasyfikacyjnych i zrysowanie ich na pierworysie	3
7. Obliczenie powierzchni ogólnej i powierzchni kompleksów ze współrzędnych oraz obliczenie powierzchni konturów klasyfikacyjnych z wyrównaniem ich na powierzchnię kompleksów	6
8. Sporządzanie rejestru ogólnego i planu klasyfikacyjnego	1
9. Obliczenie powierzchni szczegółów (do rejestru szczegółowego przed scaleniem)	8
10. Ułożenie szczegółowego rejestru pomiarowo szacunkowego przed scaleniem i wykazów starego stanu posiadania	6

a) Scalenie.

		%
11.	Ogłoszenie starego stanu posiadania (p. i art. 28 i art. 30 ustawy o scaleniu gruntów)	1
12.	Opracowanie na pierworysie projektu scalenia według kompleksów	3
13.	Opracowanie szczegółowego projektu scalenia na pierworysie i ułożenie rejestru pomiarowo-szacunkowego po scaleniu	13
14.	Wniesienie projektu scalenia na grunt	3
15.	Czynności mierniczego związane z rewizją techniczną projektu oraz okazanie i zatwierdzenie projektu	1
16.	Utrwalenie projektu scalenia na gruncie ze spisaniem odpowiedniego protokółu	5
17.	Ostateczne wykończenie operatu pomiarowego	2
18.	Sporządzenie operatu pomiarowego dla urzędów katastralnych i sądu hipoteczn.	18
	Razem	100%

b) *Parcelacja*

1.	Ustalenie granic zewnętrznych i spisanie protokółów granicznych	3
2.	Nawiązanie katastralne do stałych punktów, względnie założenie sieci triangulacyjnej, jej obliczenie i zrysowanie szkicu sieci triangulacyjnej	6
3.	Pomiar obwodnicy, ciągów poligonowych i obliczenie współrzędnych punktów sieci poligonowej, zdjęcie szczegółów	12
4.	Zrysowanie pierworysu	8
5.	Przeprowadzenie klasyfikacji gruntów, pomiar konturów klasyfikacyjnych i zrysowanie ich na pierworysie	5
6.	Obliczenie powierzchni ogólnej i powierzchni kompleksów ze współrzędnych, obliczenie powierzchni konturów klasyfikacyjnych z wyrównaniem na powierzchnię kompleksów, ułożenie rejestru ogólnego i ewentualnie sporządzenie planu klasyfikacyjnego	8
7.	Sporządzenie projektu parcelacyjnego na pierworysie	20
8.	Wniesienie projektu na grunt z ustaleniem granic znakami trwałemi	6

9.	Sporządzenie odrysów projektu na kalce	2
10.	Ułożenie rejestru pomiarowego	5
11.	Ostateczne wykończenie operatu pomiarowego	5
12.	Sporządzenie operatu pomiarowego dla urzędów katastralnych i sądu hipotecz.	20
	Razem	100%

Na terenach objętych katastrem pruskim:

a)	*Scalenie.*	%
1.	Ustalenie granic ze spisaniem protokółu granicznego	2
2.	Nawiązanie pomiaru do stałych punktów katastralnych, względnie założenie sieci triangulacyjnej i jej obliczenie, zrysowanie szkicu sieci triangulacyjnej	6
3.	Pomiar obwodniczy, ciągów poligonowych oraz obliczenie współrzędnych punktów sieci poligonowej i zrysowanie szkicu sieci poligonowej	7
4.	Zdjęcie szczegółów	6
5.	Skartowanie map	4
6.	Przeprowadzenie klasyfikacji gruntów, pomiar konturów klasyfikacyjnych i zrysowanie ich na mapie	3
7.	Obliczenie powierzchni wielkiej masy i jej wyrównanie	1
8.	Obliczenie ogólnej powierzchni i powierzchni kompleksów ze współrzędnych i planimetrem i obliczenie powierzchni konturów klasyfikacyjnych z wyrównaniem ich na powierzchnię kompleksów	6
9.	Sporządzenie rejestru ogólnego i planu klasyfikacyjnego	2
10.	Obliczenie powierzchni szczegółów (do rejestru szczegółowego przed scaleniem)	9
11.	Ułożenie szczegółowego rejestru pomiarowo-szacunkowego przed scaleniem i wykazów st. st. posiadania	8
12.	Ogłoszenie st. stanu posiadania (pkt. i art. 28 i art. 30 ustawy o scalaniu gruntów)	1
13.	Opracowanie ogólnego projektu scalenia według kompleksów	3

art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach, chorągwiach i pieczęciach (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 980) oraz § 3 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 czerwca 1928 r. o pieczęciach urzędowych (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 593). Zamówienia na pieczęcie z materjału kauczukowego należy kierować do prywatnych przedsiębiorców, wobec tego że brak odpowiedniej wytwórni państwowej. Jednocześnie proszę P. P. Wojewodów o dopilnowanie, by zamówione prywatne pieczęcie ściśle odpowiadały wymogom ustawowym i wyrób ich był możliwie estetyczny i dokładny tak, by odcisk pieczęci nie odbiegał swym wyglądem od odcisków pieczęci metalowych, wyrabianych przez Mennicę Państwową.

(—) T. Krychowski

Podsekretarz Stanu.

Warszawskie Zakłady Graficzne, Wilcza 60, tel. 893-47.